

câu nói trong bộ phim *Cá sấu Dundee*, khi một kẻ lưu manh dí con dao bấm vào nhân vật chính của bộ phim, Paul Hogan. “Mày gọi đó là con dao ư?”, Hogan hỏi với vẻ hoài nghi, và rút ra một con dao găm từ phía sau giày của mình. Anh ta nói và cười thật quý quýt: “Vậy thì cái này cũng là một con dao.”

Tính tương đối khá dễ hiểu. Nhưng có một khía cạnh của tính tương đối cũng khá phổ biến: chúng ta không chỉ có xu hướng so sánh mọi thứ với nhau, mà còn tập trung vào so sánh những thứ có thể dễ dàng so sánh và luôn tránh so sánh những thứ không dễ so sánh.

Điều này rắc rối phải không? Tôi sẽ đưa ra một ví dụ minh họa. Giả sử bạn đang đi mua nhà trong một thị trấn. Nhân viên nhà đất đưa bạn đến ba ngôi nhà, cả ba đều rất thu hút bạn. Một ngôi nhà có kiến trúc hiện đại và hai ngôi nhà kia có kiến trúc cổ. Cả ba ngôi nhà này đều rất đẹp và có giá như nhau. Chỉ có một sự khác biệt: một trong hai ngôi nhà có kiến trúc cổ (ngôi nhà “làm nền”) cần phải thay mái mới và người chủ hộ đã giảm giá một chút để bù cho chi phí sửa chữa.

Bạn sẽ chọn ngôi nhà nào?

Rất có khả năng bạn sẽ không chọn ngôi nhà có kiến trúc hiện đại, cũng như ngôi nhà có kiến trúc cổ cần thay mái mà sẽ chọn ngôi nhà có kiến trúc cổ còn lại. Tại sao lại như vậy? Lý do bởi chúng ta muốn đưa ra quyết định dựa trên sự so sánh. Trong ba ngôi nhà, chúng ta không